

Publicerad 2010-08-04 01:05 av Sikska

VARNING!

Känslomässigt skräp, inget med spöken som krypit in i människor eller liknande skoj. Tyvärr...

Besatt

Jag omedvetet blivit besatt
av den mest otroliga person jag mött...
Det till trots att vi aldrig pratat,
mestandels för att jag jämt glömmer bort hur man gör...

Men det är hur han är
mot sina vänner och främlingar
Det är hur han ler och skrattar
som får mig att tappa andan och le fånigt

Men det gör mig ledsen att
jag aldrig kommer få modet
att prata med honom
om andra saker än vädret

Och jag tvekar om han ens ser mig
eller tänker på mig när jag inte är där
Men jag är nog inte hans typ
och jag vet inte ens om vi har nått gemensamt

För otroligt nog, när jag kan prata
är jag inte mig själv, utan lite elak
Men jag hoppas att allt går över
eftersom det gör lite ont

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sikska med Poeter.se id #19803 innehar upphovsrätten